

Zdaj vendarle z roko v roki

Elektrotehna, Iskra in Gorenje so se dogovorili o skupnem razvoju, proizvodnji in trženju računalniških sistemov

Razvoj, proizvodnja in trženje lastnih računalniških sistemov bodo že letos združeni v novi organizaciji združenega dela za računalništvo kot dejavnosti posebnega družbenega pomena. V njej bodo zasnovano enotnega računalniškega programa in organizacijo njegove proizvodnje uresničevale tri slovenske organizacije združenega dela: Elektrotehna, Iskra in Gorenje, delovna organizacija Tovarna gospodinjstve opreme iz Velenja.

Odločitev o ustanovitvi te nove organizacije združenega dela so sprejeli predstavniki vseh treh delovnih organizacij, družbenopolitičnih organizacij in skupnosti občin, kjer te delujejo: Bežigrada, Kranja in Velenja ter predstavniki izvršnega sveta skupščine Socialistične republike Slovenije, na sestanku, 23. septembra letos.

Predvidoma bo njen sedež v novih prostorih Slovenijalesa ob Gospodarskem razstavišču za Bežigradom.

Obiskali smo delovno organizacijo Delta, ki se že od leta 1978 uspešno ukvarja s proizvodnjo računalniških sistemov in inženiringom. Pomočnik direktorja za koordinacijo programa Delta Rado Faleskini, nam je povedal, da je potekalo dogovarjanje o sodelovanju med jugoslovanskimi proizvajalci računalniških siste-

mov že štiri leta.

»Spoznali smo,« je nadaljeval, »da bomo brez skupnega lastnega razvoja ostali preveč vezani na uvoz tuje tehnologije. V Delti si že od začetka prizadevamo povezovati domače razvojne in proizvodne zmožnosti z upoštevanjem trenutnih kadrovskih, tehnoloških in gospodarskih pogojev. Omejitve uvoza reprodukcijskega materiala in rezervnih delov za računalnike, ki je letos močno prizadela tudi proizvodnjo naše delovne organizacije, je dogovarjanje o združitvi še pospešila.

V novo organizacijo združenega dela se bo vključila celot-

na delovna organizacija Delta z vso svojo proizvodnjo. Proizvodni program nove delovne organizacije še ni dokončno izdelan. Predvidoma bo obsegal predvsem računalniške sisteme, aplikativni software, računalniške podskepe in elemente, za katere pri Iskri, Gorenju in Delti danes že obstaja znanje, ki ga bomo posodabljali in izpolnjevali po enotnem programu.

Od ustanovitve nove organizacije združenega dela za računalništvo kot dejavnosti posebnega družbenega pomena nas loči le še postopek izdelave zakona, ki ga bodo obravnavali in sprejeli delegati vseh treh zborov skupščine socialistične republike Slovenije oktobra letos.

Delovna organizacija Delta bo tudi v sklopu bodoče organizacije združenega dela uspešno razvijala domačo računalniško tehnologijo brez tujih pogodbenih partnerjev. Le s svojim kvalitetnim delom se bomo osamosvojili v računalniški proizvodnji, kar je skupna potreba in želja vse družbe.

VIDA PETROVČIČ

Kaj pa higiena?

Kdo danes še ve, kaj je higiena? Po izkušnjah sodeč tisti, ki bi to moral vedeti, še ne ve. In tu se odpirajo naloge za dandanašnje usmerjeno izobraževanje, predvsem na stopnji splošne izobrazbe.

Ko bo nova generacija zrastle, ki bo, upajmo, zdravstveno bolj osveščena, se n. pr. ne bo dogajalo, da bo prodajalka oslinila prst, s katerim bo vzela papir za zavijanje kruha, ne bo z isto roko, s katero šteje in sprejema denar (bankovci balkanskih dežel imajo zelo veliko klic spolnih bolezni, so ugotovili pred leti) jemala kruha, rezala salame ali sira itd. Za današnjega človeka je to že vsakdanji in prav nič nenormalen dogodek, kajne?

Pa stojim v vrsti za kruh, za menoj, hvalabogu, pa mamica z otrokom, ki mu venomer teče iz nosu. Pravi, da je to posledica vrta, pa mu z golo roko obriše smrkelj in si obriše roko v kavbojke. Pa ne le enkrat. Potem pa vzame denar, ga da prodajalki itd. Nahod na ta način prenaša tudi in predvsem sama, vrtec je pri tem le malo kriv. Kdovekaj pa bi slišal, če bi ji v tem primeru povedal, da to, kar počenja, ni pravilno, ni pravilno do drugih.

Takšna je naša higienska neosveščenost. Potem se pa čudimo, ko se pojavljajo nevarna zastrupljenja s hrano!

D. N.

V PREMISLEK

Komu so napoti vrtičkarji?

Kdo ne pozna vrtičkarjev in vrtičkarič na malih krpicah zemlje? Tudi za Bežigradom jih je precej. In bilo bi jih še več, če bi se za to množico kmetovanja željnih ljudi kdo zares zanimal.

Skoraj 90 odstotkov vsega bežigradskega prebivalstva živi v blokih, stolpnih in velikih hišah. Zato ni prav nič čudno, da si ljudje sredi betona, odrezani od narave, žele vsaj male njivice v bližini doma.

Pri tem pa nikar ne pozabite, da vrtičkarstvo ni nekorišten konjček. Že na 300 do 600 kvadratnih metrih zemlje se pridelava dovolj česna, čebule, paradižnika, zelene, stročjega fižola, solate, zelja, pese, kumar in celo krompirja za štiričlansko družino. Veliko pridelka se lahko celo razdeli med znance, precej pa ostane tudi za čez zimo, če ima vrtičkar zmrzovalno skrinjo...

SPORNE BARAKE

In kje so naši - bežigradski vrtičkarji? Pravzaprav povsod, kjer je le mogoče. Veliko jih v Savskem naselju za Sočo, pri soseski BS-3, pred Mednarodnim centrom na Titovi... In bilo bi jih še veliko več, če bi se v naši občini zavedali, da živi za Bežigradom na desetine ljudi, željnih kmetovanja. Istočasno pa na vsa usta vpijemo, da bi morali vsako ped zemlje obdelati, da je hrana naša nafta, naše zlato...

Vrtičkarji, čeprav marsikje preganjani, so srečni na svojih njivicah. Skrbno prekopavajo svojo zemljo, zaljubljeno opazujejo svoje rastline, takoj populijo vsak plevel in neizmerno uživajo, ko jedo svoj pridelek. Ves prosti čas so na zemlji, pa še vedo, da v njihovi zelenjavi ni strupov...

In kaj jezi nasprotnike vrtičkarstva? To, da so si na najeti zemlji postavili barake iz desk. Te res niso lepe, toda smo jim ponudili kaj boljšega? Mar kakšno naše podjetje

proizvaja majhne, lepe in poceni utice, ki ne bi kvarile videza naših mest?

Mar nihče od pristojnih v občini ne vidi plodne zemlje, ki sameva? Prav bi bilo, da bi vsaj v sleherni krajevni skupnosti vedeli za plodno zemljo, ki ni obdelana. Če je ne bi hoteli vzeti v najem okoliški kmetje, naj bi jo obdelovali vsaj ljudje iz sosesk.

Poleg tega pa obkrožajo našo občino še številna plodna zemljišča, ki dolga leta samevajo, ker bodo tam nekoč ko bo denar, gradili vrtnice, šole, zdravstvene domove, športne objekte, nove soseske. Zakaj tudi te zemlje ne damo v najem za določen čas vrtičkarjem? Znano je namreč, da gradimo najraje prav tam, kjer je zemlja najbolj plodna!

Našega kmetijstva seveda ne bodo rešili vrtičkarji. Toda v času stabilizacije, v času, ko si prizadevamo, da bi zares obdelali vso plodno zemljo, so tudi vrtičkarji dobrodošla rešitev. Na tisočih krpicah zemlje Bežigrada, Ljubljane, Slovenije bi lahko pogrnali na tone solate, korenja, kumar, krompirja...

SADJE PRED BLOKI

Pa še tole v premislek. V teku je akcija »88 dreves za tovariša Tita v vsaki krajevni skupnosti«. Zakaj sadimo na naših zelenicah le topole, breze, smreke... Zakaj ne bi poskusili namesto okrasnega drevja posaditi kaj bolj koristnega - na primer jabolano, hruško, češnjo... Prav tako lepo drevje je, krasno cveti, po vrhu pa je še koristno. Tudi otroci velikih betonskih sosesk bi lahko imeli sadje na svojem vrtu...

Ja, veliko bi se dalo storiti, samo malo manj leseni bi morali biti tudi pri obravnavanju naše kmetijske politike. Predvsem pa bi morali zares vsako ped zemlje obdelati. Če ne drugače - vsaj z vrtičkarji.

NEVA ŽELEZNIK

Joj, kje bi shranil barčico?

V betonski sosesci pri Ruskem carju že od samega začetka ni dovolj parkirišč. Še »sreča«, da ni bilo denarja za gradnjo samopostrežne trgovine med Glinškovo ploščadjo 6 in 8. Če bi namreč tam stala trgovina z nekaj podzemskimi garažami - po načrtih bi morala - bi bila stiska jeklenih konjičkov še hujša. Zgodilo bi se to, kar je vsakdanja scena v soseski BS - 3. Avtomobili na zelenicah, otroških igriščih...

Pravzaprav ljudje, ki živijo v blokih, navadno nimajo lastnih garaž (ker so predrage ali pa jih sploh ni) in zato seveda ne vedo, kam z avtomobili. Še huje, če imajo kampovsko prikolico, pa ne najdejo nikogar, ki bi jo hotel prezimiti. Potem stojijo na parkiriščih pred domačim blokom in še povečuje gnečo med avtomobili. Tako je tudi na makadamskem parkirišču med Glinškovo 6 in 8. Zadnji mesec pa je pričela delati družina avtomobilom in kampovskim prikolicam še velika nedokončana baraka, ki stoji na dveh sodih.

Sprašujemo: bo komu vendarle padlo na pamet, da bo v Ljubljani ali morda za Bežigradom organiziral službo za varovanje kampovskih prikolic in barak za zimski čas in za določeno plačilo? Ali tega ne bi mogli početi na parkirišču na Ježici, kjer sicer kraljujejo le avtomobili, ki jih po mestu pobere »pajk«? Morda bi varovanje prikolic organizirali v avtokampu?

N. Ž.

Leta 1971 je časopis prejel PRIZNANJE OSVOBODILNE FRONTE SLOVENSKEGA NARODA, leta 1980 NAGRADO IN PRIZNANJE OBČINE BEŽIGRAD, leta 1981 pa SREBRNI ZNAK ZVEZE SINDIKATOV SLOVENIJE. Izhaja vsakih 14 dni

ZBOR OBČANOV

GLASILO SZDL LJUBLJANA-BEŽIGRAD

Ustanovitelj in izdajatelj: Občinska konferenca Socialistične zveze delovnega ljudstva Ljubljana Bežigrad - Izdajateljski svet: Marjan Anžur, Branko Dobravc, Stane Droljč, Vladimir Dokič, Vili Guček, Franc Milnar, Branko Mihečič, Lojze Novak, Jože Otup, Joško Pirnar, Dušan Rebolj, Mojca Slovenc, Janez Snoj, Franc Svetec, Martina Vučemilo in Bojan Zavašnik (predsednik) - Ureja uredniški odbor: Vlado Beznik, Danilo Besednjak, Stane Droljč (pomočnik glavnega urednika), Rudi Izgoršek (tehnični urednik), Eda Komavil, Vida Petrovčič, Joško Pirnar (glavni urednik), Janez Snoj (odgovorni urednik), Ivan Sučur in Neva Železnik - Telefon uredništva 314-745 in n. c. 340-461 interno 357 - Rokopise in slike pošljite na naslov: »Zbor občanov«, 61000 Ljubljana, Linhartova 13 - Uprava: Linhartova 13, telefon 314-745 in n. c. 340-461 interno 323; vodja uprave: Martina Vučemilo - Tekoči račun pri SDK Ljubljana: Občinska konferenca SZDL Ljubljana Bežigrad 50102-678-50085 - Časopis dobijo brezplačno vsa gospodinjstva in vse delovne organizacije v bežigradski občini - Rokopisov in fotografij ne vračamo - Tiska ČGP Delo - TOZD Tisk časopisov in revij, Ljubljana, Likovnarjeva 1 - Naklada: 28.400 izvodov.

BEŽIGRAJSKA IZLOŽBA TE DNI:

